

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezéd ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

Havi „HUFImondát”:

Nincs vonzóbb a tiltottnál, izgalmasabb az ismeretlennél! Annál inkább kápráztató és mézes az, ami ingyen adatik! - Ilyenek vagyunk mi, emberek? (ZK)

Olvasunk... és gondolkozunk

„... az ilyen kis pillanatoktól is kedvesebb az élet...”

A márciusi délután unalmasnak jelentkezett. Behallatszottak az utcáról az iskolából kirohanó gyermekek visongásai, néhány ideges kutya ugatása is. Autóbuszok roboztak át a lakásom alatt. Minden a megszokott volt.

Ültém a gép előtt és ujjaim várakozva pihentek a billentyűk fölött. Gondolkodtam. Figyeltem. Főleg azon járt az eszem, hogy milyen jó lenne egy nagy csend. De nem az éjszakai megszűnést, hanem egy sejtelmes viharzúnetet képzeltem el magamnak. A hangulatok közti úrt. Egy átmeneti oázist, amelyen minden elképzelhető megfogalmazódhat! Amikor az elme olyannyira remeg, hogy a szavak mint a nyilak fénysebességgel rohannak a képernyő digitális vászna felé.

Bonzo, a cirmos házi tigrisem szemtelenül kényelmesen aludt az ágyam közepén. Irigységre méltó a macskák lazasága, testük puhasága. Ha egy macska alszik, az aztán jól tudja, hogy kell ezt csinálni! Akkor a békét képesek magukra húzni, amilyent az emberi ész nem tud még elképzelni sem! Már saját irigységemmel foglalkoztam nagyban, amikor nagy hirtelen felkaptam a fejemet. Egy teljesen lágy, ártatlan füttyre figyeltem fel. Nem vettem azonnal észre honnan ered, de mindenesetre közletről. Kedves volt, és csodálatosan teljesen egyforma, szinte ritmikus módon ismétlődött, legalább ötször. Itt La Lucilában sok a madár. Mindennapi dolog kis sirályokat, kakukkmadarakat, fecskéket, galambokat, kis sasokat, picurka verebeket és sereg kis szürke papagájokat, vagy akár hosszúlábú vízimadarakat látni. Nagyon közel vagyunk a folyóparthoz, egy védett természeti területhez is. A negyed igen szép és mindenekelőtt sok nagy fájára büszke. Ámde ilyen madárhangot eddig még nem hallottam. Volt benne valami *emberi*, és egy pillanatig azt hittem, hogy esetleg egy munkás füttyül egy csinos nő láttára, ahogy ez itt, Argentínában igen gyakori szokás.

Mégis nagyon kíváncsi voltam a dallamos hangocsára. Felálltam és közeledni kezdem az ablakomhoz. Ekkor a fütty egy torokból fakadó, rezgő és szimpatikus *hola*-ra változott át. „HOLA... hola... hola” mondta a hangocska. Nem azonnal, de felnéztem az ablakom előtt ágaskodó hatalmas *paraíso* lombjára. Az egyik puhán lehajló kopasz ágon (egyre korábban hullnak már a levelek!) egy nagy papagáj lépkedett felém. Úgyesen rakta görcsös ujjú lábcskáit, hol jobbra fordulva, hol balra, és apró fekete szemecskéivel határozottan az én tekintetemet kereste. Egyre lelkesebben *holáztott*.

Bonzo már mocorogni kezdett és álmosan pislogott maga elé. Én pedig ijedtemben (a biztonság kedvéért, mert sejtettem, mi következik) betoltam az ablak üvegét. Gyönyörű volt a papagáj! A tolla a legszebb zöldek árnyalataiban fénylett. Feje búbján egy égszínkéék foltocska látszott, élénksárga kísérettel, és kecsesen tartott szárnyai végén viszont káprázó piros és csillogó fekete tollak kukucsáltak. A mellkasán-hasán

viszont mint egy bársonymellényke vakítóan sárgás-világoszöld apró tollacskák tömörültek. Úgy éreztem, mintha a madár mosolyogna rám!

Bonzo már ott lábatlankodott mellettem. Reszketett az orrocskája-szája, hamvas bajszai előrekunorodtak és akkorára meresztette zöld szeméit, hogy nem is cicaszemeknek, hanem két tükörtojásnak tüntek. A papagáj önfeledten közeledett tovább. Már az ág végén hintázott, már-már teljesen fejfelé lógott. Úgy negyven centire lehetett az ablaktól. Ötletem támadt! Kenyérdarabot szúrtam egy hosszú vonalzó végére, ölbe vettem (szorosán) a cirmost és merészen félretoltam az üveget.

Ismét *holázásba* kezdett a zöld barátom. Kampó ujjacskáival ügyesen levette a kenyeret a vonalzóról. Szép türelmesen darabokra törte, és az egészséget befalatozta, majd hangos füttyülésbe kezdett. Az ablakom előtt egy háromszögű erkély s azon nagy virágcserepeim vannak. A szélére elhelyeztem még egy szelet kenyeret. Szárnycsapkodás, izgalom! Észrevettem, hogy nyilván „házi papagáj” lehetett, nemcsak szelidsége miatt, hanem mert a szárnya tollaiból láthatólag le volt vágva, hogy ne repülhessen el. Nem tudom elképzelni, miként jutott fel a fára.

A tollas vagy tíz percig próbálta megközelíteni az újabb kenyeret. Nem mert odarepülni az ágról, pedig kis távolságról volt szó. Addig vizsgálta a helyzetet, míg nagy bátran leugrott az erkélyre. Nagyon puffant, megrázkódott és nekilátott a „repetának”! Bonzo már eszeveszetten kaparta bentről az ablak üvegét. Izgatottan nyekergett is hozzá, és csíkos farka szőre kétszeresére duzzadt. Szép kis vadász cicuskám van! Íme, ez az ösztön! Az ágyon nevelkedett cicula honnan tudja? Ez olyan, mint a kisfiú, aki alighogy kezébe vesz egy tárgyat, azonnal tologatja, mintha autó lenne, és a kislány kezdettől kezdve ringatja játékeit, akár anyja a csecsemőjét! Fantasztikus!

A füttyörésző-*holáztó* kisbarátunk már az üveghez tapadva nézett befelé. „A kis vacak szomjas lehet” - gondoltam. A házi tigris, szegényt, bezártam a hálószobába és rohantam egy csészéért. Kinyitottam az ablakomat, és a friss vízzel megtöltött csészét letettem a peremére. A papagáj nyomban el is indult feléje. Ennivaló volt nézni! Kis rotyogó, meglegedett hangocsákat eresztett magából. Azonnal inni kezdett. Nagy, ólomfekete csőre mint a

kanál precízen működött! Közben szorgalmasan forgatta az ugyanolyan fekete nyelvecskéjét. Az egészséget kiitta.

Rádöbbentem a valóságra! Kati, mit csinálasz? Nem tarthatsz te papagájt! Most mit tehetsz? Húzd be az ablakot! - sugallta a józanság hangja. Szótfogadtam! Felhívtam az állatorvosunkat. Naiv módon azt hittem, hogy a doktor úr átrohan egy nagy kalitkával és el is viszi a papagájt! Dehogy! Kalitkája nem volt, nem is viszi el a tollast, viszont idesétált az ablak alá (csékély egy utcára van a rendelője) és megállapította, hogy egy „*hermosísimo ejemplar de loro amazónico cuatricolor. Estos son los que aprenden a hablar!*” (gyönyörű négyszínű amazóniai papagáj, ezek azok, amelyek megtanulnak beszélni).

A Google segítségével felkerestem az állatvédelmi hatóságokat is. Azt mondták, ők ilyen esetekkel nem foglalkoznak (?) Hívja ki a tűzoltókat - mondták. Elképzeltem, ahogy a segítőkész tűzoltók majd megvacsorázzák a zöld barátomat. Lerohantam a sarki fűszereshez: „Mit csináljak? Egy leírhatatlanul szép „holáztó” zöld papagáj akar bejönni a szobámba! Nem tud repülni! Megettettem-megittam (butaság volt, tudom), de nem tarthatom meg!”

Meglepetésemre Luis, az egyik alkalmazott, mikor még be sem fejeztem új gondoljaim felsorolását, boldogan mondta: „*¡Siempre quise tener un loro de esos! ¡Me lo llevo yo!*” (Mindig szerettem volna egy ilyen papagájt! Hazaviszem!) - és hátrarohant. Két percre rá már ott állt mellettem egy nagy kartondobozzal a kezében, a teteje kellőképpen kilyukasztva: „*¡Dale, vamos a buscarlo!*” (Gyere, menjünk érte!). Közben a papagáj nyilván észrevehette, hogy elmentem, mert esküszöm bánatosan ült az erkély csücskén és nézett lefelé. Amikor ismét rányitottam az ablakot szemrehányóan nézett a szemembe (utoljára...) Egy jó ideig csalogattuk, nem akart közeledni. Végül Luis kinyúlt és óvatosan megfogta. Papagájunk tiltakozott, harapdálta a kezét, de gyengén. Luis megcsókolta a fejcsékéjét és kedvesen behelyezte a dobozba: „*Vamos a casa*” (hazamegyünk). Láthattam, hogy a dobozban volt egy rongyocska, két-három keksz, és egy fél alma... Alighogy lezárta a tetejét, **Pepe** (már kapott is nevet!) elkezdett füttyörészni.

Lekísértem őket az üzletig. Enyhe szomorúság fogott el. Másnap megtudtam, hogy **Pepe** nem kalitkában, hanem egy kosárkában töltötte első éjszakáját az új családjával, a házaspár szobájában, az ágy mellett... Azt is megtudtam, hogy nagyon fiatal és nőtényke, makkegészséges és már megkapta első oltását is. Hát igen, vannak jó emberek, és szerintem azok a legmegbízhatóbbak, akik szeretik és tisztelik az állatokat.

A féltékeny vadászcirmosomat pedig természetesen kiengedtem a zárkából és aszagonlelgettem. Még mindig azt teszem!

Zólyomi Kati

Miről értesült a HUFI?

Már fújdogál a hűvös, koraőszi szél, és döntenünk kell!

Az új idők új eszméket, változásokat - és meglepődést is jelentenek. Mindig! Ahogy a magyar Anyország is halad valamerre, mi is, az emigrációs magyarok és leszármazottaik próbáljuk magunkat ehhez igazítani, vagyis szétszórtságunkat egyszer s mindenkorra józan egyenesre irányítani. Választanunk kell, alkalmazkodnunk az adódó lehetőségekhez. Tovább kell haladnunk, és ezt szüntelen kell tennünk.

Ha nem tévedek, először adódik olyan alkalom nálunk, amely által egy szilárd magyarországi kulturális intézmény, a **Balasi Bálint Intézet** konkrét anyagi alapot nyújt egy emigrációs munkaterület megvalósításához. Napokkal ezelőtt egy rendkívüli gyűlésben volt részem. **Fóthy István**, a **Mindszenty-num** elnöke, a kezdeményezés megfogalmazója házában került közlésre, megfontolásra és kidolgozásra egy előzmény nélküli pályázat: olyan fizetett foglalkozás, amelyre közösségünk egy személyét kell ki-

választani. Mégpedig arra a szerepre, amelyet eddig mindnyájan együtt, botladozva vittünk véghez. A kolóniánk beidegzett s jól működő intézményeinek megmozdulásai, munkája, eseményei ollyszerű összehangolásáról van szó, hogy ezáltal a változatos ajánlatok eljussanak az argentin érdeklődők köréhez, de a magyarországi magyarság tudatához is, rendszeres és összpontosított kivitelezésben! E szervezői és rendezői munka egy egyetlen „új alkalmazott” felé irányul. A pályázat meghirdetését mindenki elolvashatja az AMH 6. oldalán: olvasók, érdeklődők, jelentkezők egyaránt.

Erdekes, újszerű és modern felfogása a magyarság iránti tiszteletnek, valamint az annak érdekében végzett munkának is! Utólag megtudjuk az eredményt, utólag átvizsgálhatjuk pozitív és negatív befolyását, mármint azt, hogy mennyire hatott ki az önzetlen filantrópiánk világára. - Jómagam még gondolkodom. (ZK)

Március 15-én Magyarország Szibériává változott...

Válsághelyzet volt az országban: emberemlékezet óta nem volt ilyen hóvihar Magyarországon - még tél közepén sem. A zsendülő tavaszban néhány óra alatt vastag hóréteg borította be az egész országot. A hófúvásban több száz méter hosszú dűnék alakultak ki, százával zárva el a külvilágtól falvakat, városokat, tízezerrel rekesztve autósokat az autópályákon.

41 gépkocsi ütközött össze az autópályákon, számos sebesülttel

A katasztrófális vihart hozó ciklon a Földközi-tenger térségéből sodródott az ország fölé és egy hideg légtömeggel ütközött össze.

(Horváth Ákos, az Országos Meteorológiai Szolgálat munkatársa)

Változatos muzika és táncest az olivosi Priscillában!

Dobok, húrok, csizmák, kalapok!

A művészek rendszerint kedves emberek vagyunk (kivételek persze akadnak a dzsungelben!) Vidámak, bohémek, nem egyszer szeszélyes természetű és magányos lelkületű bolondok. Amikor „elkapja” őket az ihlet - meneküljön a civil világ! Hagyjátok őket békében alkotni, leírni, feljegyezni és tervezni! Álmodozni!

A művész lényegében abban különbözik a többiekétől, hogy sürgősen igényli álmai megvalósítását. És addig harcolja ki magának, amíg sikerül is. E teljesítményben találja meg a békét, az örömet. Viszont aztán a második igénye kell bekövetkezzen: hogy alkotását be is mutathassa a világnak. Át kell adnia, mert nem magának alkotta, hanem másoknak! Enélkül a művész elszomorodik, színe elhalványul, elhomályosodik a kedve és egy átmeneti depresszióba esik. Szenvedélye a kreáció, az újdonság, a fantáziavilág megtestesítése. Benne forr az ötlet, az elképzelés, fakad a muzika, a szó, a fény, a hangulateltetés szükséglete. A művész egy „állapotkeltő lélek”, és ha más lehet is, de „ezt” ne vegyük el tőle!

Szabadságra van szüksége, és „területre”. Eszközzé változtat át mindent. A művész egy „teremtő” elem, egy útglyártó munkás. Nem tud fáradtságról, pihenésről. Lármban él, mert állandóan megfigyelő lényként méri a körülötte mozgó életet. Az adatközlők árnyékában lebeg! Az életből merít anyagot, hogy ezt megfűszerezve adhassa tovább. Muszáj e megállapításokat tisztáznom, mielőtt a Buenos Aires-i művészek élete egy mozzanatról írnék. Ehhez kell egy bizonyos lelkület, egy beállítottság. Mert olyan eseményt közölök most, amelyen az olvasók talán nem lehettek jelen, és kár lenne nem megérteni egyes dolgokat.

*

Márciusban muzikaszó és táncpopogás remegtette meg a Tren de la Costa hídján

A Lajtaváry Family Band

az olivosi Priscilla helyiség padlóját. Country és magyar népi muzika hangjára mulattak, énekeltek, táncoltak az emberek. Kik érték el ezt? A Lajtaváry család és a Mákos (Regös) zenekar muzikusai!

A hangulatkeltő föllépés alatt a Mákos muzikusok moldvai is játszottak: b.j.: Lajtaváry András és Ricsi, Bonapartian Edi, Kerekes Miki, Lajtaváry Márton

Az érdeklődő közönség fölöttébb vegyes volt, s mégis akkora hangulat kerekedett, mintha mindenki egyetlen fa ágából származott volna! Ez a tehetség eredménye, a jó előadásmód kihatásából születő visszhang! Volt line-dance (USA-i country folk), magyar néptánc a javából, buli, ének, a mulatás csúcspontja!

Az előadók érzékeny művészek, így hát nem is lehetett volna másképp. Tudják a civilek kedélyét fokozatosan emelni egész addig, míg az élvezet egyöntetűvé válik, és ez egyszerűen, észrevétlenül történik. Együttal képesek voltak a két, egymástól teljesen távolos kultúrát összehangolni. A hangszerek precízen szóltak, a vidámság pedig - tudjuk - nem ismer határokat!

Ezek az előadások-koncertek gyakorlatilag rendszeresen ismétlődnek. Figyeljen a kedves olvasó, mert talán a következőn ott lehet!

Zólyomi Kati

ZIKHÍR - ZIKUJDONSÁG

2013 remeknek jelentkeznek! Ahogy nézem az idei névlistát, látom, hogy mennyi óvodás és új diák szerepel a különböző osztályok névsorában! Hihetetlen! Hálás köszönet azoknak a szülőknél, akik változatlanul, vagy ismét bíznak az intézményeinkben és foglalkozásainkat választják gyermekeik szombatjaira, hogy ez náluk szokássá váljék.

Az 1. összejövetel hangulata prima volt, játékkal, énekkel, élő muzsikával! (Mákos

zenekar). Adja a Jóisten, hogy hasonlóképpen folytatódjon, és hogy a lendület ne lankadjon a hónapok múlása alatt. Öröm látni a gyerekek vidám pofikáját, a tanárok buzgó akaratát, és engedje meg a Teremtő a sikerélményt minden egyes területen!

Meghatódva nézem kortársaim gyermekeit/unokáit, és visszaidézem az időket, amikor még a hetvenes évek alatt gyerekként bejártunk ugyanebbe Zrínyi Körbe, még a belvárosi Cerrito utcai régi Magyar Ház épületébe. Ha annak idején azt kérdezték volna tőlem, mit gondolok előre a jövőről, azt hiszem egy pillanatig sem azt válaszoltam volna, hogy lesz jövő. Mert akkoriban még nem azzal foglalkoztunk. Akkoriban a felsőbb színvonalas magyar nyelvvel próbáltuk megtartani emlékeztünkben a nagy magyar királyok neveit és tetteiket. Volt Mindszenty Akadémia, Páz-

Kodály Hétvége a cserkészeknek New Brunswickon

A New York-i Körzet sajátos hagyománya a Kodály Hétvége, ahol az idén januárban összegyűjtött 110 cserkész, hogy a magyar népzene kincseit eljátskák és gyakorolják. Csak akkor szépek az ilyen rendezvények, ha egymással lehetünk New Brunswickról, New Yorkból, Garfieldról, Bostonból, Wallingfordról és Washingtonból.

Mind-mind saját élményeinkkel, tudásunkkal találkozunk és megteremtjük magunk között a zenei és emberi harmóniát!

Ez a cserkészet egyik nagy titka!

A szüretet és annak szokásait vettük témának idén. Három korcsoportban népdalt, furulyázást, népitáncot gyakoroltak. A legnagyobbaknál, a „Nagyalföld” rajban **Tóth Piroška** karvezető tanította a fiatalokat. A középső csoportban **Dr. Tóth Ildikó**, bostoni cserkészszülő foglalkoztatta a 32 „kisalföldöst.” A legkisebbeknél, az „Icipici Alföld” lakosaival **Stewart Ildikó** játszva ismertette meg a magyarságot a népdalon keresztül. A keleti part cserkészvezetői eljöttek segíteni. Külön örömünkre szolgált, hogy a most alakuló wallingfordi csapatból is voltak résztvevők, **Gál András**sal, az ottani csapatparancsnok jelölttel.

Kodály mondta: „Csak azt hívhatjuk igazán sajátunknak, amelyért igazán megdolgoztunk, esetleg meg is szenvedtünk.” Komoly előkészületekkel talpraesettségre és türelemre tanítottuk cserkészeinket, akik mind szerepeltek a vasárnapi bemutatón. Az ügyes zenepedagógusok kezei alatt komoly odaadással mindenki megtanulta a szerepét.

Furulyakórus

Ha nézzük a cserkészkörzetünk évi programját, látjuk, milyen sokoldalú embereket nevelünk fiataljainkból. Sportversenyen testi teljesítményt érünk el. Akadályversenyen gyakorlati cserkész tudást alkalmazunk. Cserkészbálon megtanulják fiataljaink a palotás szokásokat és azt, hogy hogyan kell szépen és magyarul udvarolni. Szavalóversenyen megismerjük a magyar nyelv és irodalom kincseit. Kodály Hétvégén pedig a magyar zene szépségével találkozunk. A jövő külföldi magyar nemzedékeket építjük ezekkel a programokkal. Hogyha igazi odaadással végezzük munkánkat, akkor eleget teszünk Kodály szavainak, miközben komoly nevelési élményt biztosítunk fiataljainknak!

Jövőre tartjuk a Kodály Hétvége 20. évfordulóját! Szeretettel várunk mindenkit!

Marshall Tamás, Clifton, NJ

Táncház: ki korán kezd, mester lesz!

miniHUFII

- **Lajtaváry Márton** ismét elindult Magyarország felé. A bongyorszöke 19 éves „Mákos brácsás”, friss segédtsízt és néptáncos egy év ZIK/Balassi ösztöndíj után itt elvégezte a segédtsíztképző tábort, átélte családban a Buenos Aires-i nyarat és visszament lejárni zenetanulmányait nagyszülei hazájában.

- A **Kolomp** néptáncgyűttes már február vége óta javában járja a 2013. év 1. próbáit, a legjobb hangulatban, a szokásos rendszerességgel, és dolgozik tervei megvalósításán is. Első rendezvénye még április vége előtt lesz, a Hungáriában.

- Elkezdődött a hivatalos **cserkészev** is! Óriási sikert kíván a HUFII **Lajtaváry András**nak és **Zsuzsinak**, a két vadonatúj parancsnoknak! A testvérpár a legmegfelelőbb tapasztalattal és felkészültséggel

mány Péter Szabadegyetem... Mert akkoriban nem a megmaradás volt a cél, hanem a továbbfejlődés. Manapság csakis a megmaradás és a szép anyai-apai nyelv (egyelőre) minimális ösztönzése a feladat. Ellenben annak idején nem volt két népi zenekarunk, sem három táncgyűttesünk, sem hazai látogatók, sem ösztöndíjak, sem magyar TV rólunk szóló műsorai, sem pályázatok. Csak szüleink tudtak még így-úgy mesélni a „régiség időről”. A „hónvágyas várakozásról” beszéltek, háborúról és elcsatolásokról.

Ma minden más. Teljesen más! Se nem jobb, se nem rosszabb. *Más!* Megváltozik a magyar világ! De még magyar, még igazi és büszke! A célok kaptak más ruházatot, más kockázásokat! Nem olvadunk be, ahogy sok sötétben látó jósolta,

lát neki a korántsem egyszerű munkának. Viszont szép vezetői gárda áll mellettük, valamint a kedves, szépszámú cserkészcsapatok tagozata.

- Visszaérkezett **Szilvássy Tamás** a 3-hónapos magyarországi tartózkodásáról. Majd mesél, és mi átadjuk.

- „Fumigáltuk” a **II. Rákóczi Ferenc cserkészházunkat!** A sok jövés-menés után mindenféle „importált” rovar sétált helyiségekben... Most már csak a „tetemetek” kell óvatosan kisépíteni!

- A cserkészek hagyományos **húsvéti lo-csolása** áll soron! Biztos pazar lesz!

- Közledek a **8. VEKI** (vezetői kirándulás) április utolsó hétvégén. Utána majd mesélünk!

- 4 hónap múlva lesz a **tiszai TUTAJTÚRA, Demes Sanyi** álma megvalósítása! A következő számban ismét beszélgetünk vele, hadd mesélje el az izgalmas készülődés részleteit.

hangoztatta. Asszimiláljuk a valóságot, megemésztyük a múltat, a jelent is, és kidolgozzuk a jövőnket! A magyarság az magyarság, még mindig!

És az is lesz, kivéve, ha vége a világnak, mármint annak a világnak, amelyet a mi világunknak ismerünk. Most viszont nézzük csak meg ez arcoskák derűjét! Aki kételkedik, kételkedjen. Közben mi építünk tovább! Hiszen tőlünk függ.

Zólyomi Kati

(l. továbbá átelles oldal)

SZÉP ÉLET, CSERKÉSZÉLET

KMCSSZ Intézőbizottsági gyűlés - 2013. március 1-3
Az Argentín Körzet beszámolója a 2012. évről

Nálunk, Argentínában a cserkészeten belül egy kimagasló témánk van, amire rengeteg időt, energiát, kreativitást száunk, és amellyel sajnos egy kis boszszankodás és keserűség is adódik: ez a „magyar”, ill. a „nem magyar” beszéd a cserkészfoglalkozás alatt.

Véleményem szerint a tényeket két szemszögből lehet megvilágítani: a félig üres, vagy a félig teli pohár elmélettel.

Ha a félig üres poharat nézzük, akkor:
- „Uram Isten”, a kiscserkészek java már csak spanyolul beszél...

- Venezuela példáját követjük (úgy látszik nem csak az argentin politikában...) - A csapatokat hamarosan meg fog kelleni szüntetni...

- Már ott tartunk, hogy az őrsvetőképző tábora magyarul alig beszélő jelölteket is elviszünk...

- Röviden mondhatjuk (amit már annyiszor hallottam): „hamarosan lehúzhatjuk a redőnyt...”

Ha a félig teli poharat nézzük, akkor:

- Huszonnégy kiscserkésznünk van, akiknek a fele tud magyarul!

- Mind járnak ZIK-be.

- Rendületlenül és meggyőződéssel dolgozunk azon, hogy ezek a gyerekek 12-13 éves korukban, még az ÖVK tábor előtt, ösztöndíjjal 3 hónapra eljussanak Magyarországra alapszinten megtanulni magyarul. 6-7 sikeres példa van már a csapatainkban, akik így olyan szinten megtanulták nyelvünket, hogy az őrsi órát le tudják adni magyarul. Tanújai voltunk ennek a mostani januári ÖVK táborban.

- Állandóan igyekszünk új módszerekkel ellensúlyozni a nyelvi hátrányt. Pl. az idei ÖVK táborba beengedtünk mint hallgató 2 olyan jelöltet, akiknek a magyar nyelvtudása nem elegendő egy őrsióra levezetésére. Nem őrsi mintaórákat vezettek, és megkapták az összes elméleti előadást spanyolra lefordítva írásban, hogy a lényegét megértsék. Nem lettek felavatatva, viszont annak ellenére rengeteget kaptak és mind a 8 kiképző egyhangúan megállapította, hogy a tábor színvonalának „egy fikarcnyit” sem ártottak...

- Külön meg kell említeni, hogy Dél-Amerikába - ellentétben más, európai, észak-amerikai és ausztráliai országokkal - nem érkeznek új magyar bevándorlók, ami még jobban megnehezíti a magyar nyelv megtartását.

*

Mi a tudatos stratégiánk azzal, hogy magyarul alig beszélő kiscserkészeket beengedünk, vagy gyengén beszélő jelölteket viszünk ÖVK-ra?

Tanévnyitás 2013 - ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR

Idei tanévünk különlegesen indult. Március 9-én, a nap kezdetén, a megszo-kott program: ima, új tanárok és diákok köszöntése, csoportok összetételének kihirdetése. Egy kis „bemelegítő” játékkal bemutattuk idei keretünket: „Szeressük meg Magyarországot”. Ennek értelmében a csoportok magyar folyók és városok nevét keresték ki a megadott betűk közül.

Az utolsó órán Lajtaváry Márton ve-

Két komoly okunk volt. Amint feljebb mondtam, az első az, hogy bízunk abban, hogy ezek a gyerekek minél hamarabb mind eljutnak Magyarországra és ott néhány hónap alatt elsajátítják a nyelv szükséges alapját, még azok is, akik egyáltalán nem tudtak magyarul.

A második, talán a fontosabb és sok polémiát keltő okot úgy nevezném, hogy „Kritikus Létszámhoz Hozzásegítő Ok”. Egész egyszerűen: **kevesen vagyunk!** Komoly meggyőződésem már több mint tíz éve az, hogy ha csak a hagyományos színvonalas mércével engedték volna be a tagokat a cserkészletünkbe, akkor már 5-6 éve minden kétség nélkül lehúztuk volna a redőnyt... Abból az egyszerű okból kifolyólag, hogy egy 4-es őrben, 2 jól beszélő és 2 nem jól beszélő taggal lehet **élvezetes** őrsi órát levezetni magyarul, lehet táborba és portyára menni, lehetnek élmények és alakulhatnak barátságok. Ha csak a 2 jól beszélő tag lenne, egyszerűen nem lehetne őrsi Rendszer, nem lenne vonzó program, és végül a 2 tag sem jönne! Számomra ez olyan egyértelmű, minthogy kétszer kettő négy!

*

Optimizmussal és lelkesedéssel zárom. Biztosan már olvastatok az elmúlt dél-amerikai VK táborok nemzetköziségéről. Összesen 15 különböző csapatból és 9 (!) országból vettek részt a cserkészek: 66 argentin, 12 brazil, 10 ausztráliai, 5 észak-amerikai, 3 venezuelai és 1-1 magyar, felvidéki, osztrák, német és chilei. Ez nemcsak világosan tükrözi a KMCSSZ nemzetközi és egyesített vezetőképzési politikáját és stratégiáját, hanem elősegíti új, életreszóló barátságok kötését. Az elektronikus világban olyan könnyen alakuló felületes barátságokkal szemben itt igazi, szolid, személyes találkozásból adódó kapcsolatok is alakultak!

Van nagyon sok lelkes fiatal vezetőnk: 13 új ST, 7 új ÖV, 1 új tisz, 2 új parancsnok, 8 régi KÖRS tag, és a hagyományos ZIK, Regös, EMESE, Hungária. Néhány éve beindult 2 nagyon sikeres felnőtt néptáncosport is.

Az idén augusztusra tervezzük a már 2 éve kihirdetett jubileumi tutajtúrát a Tiszán az egész világ magyar cserkészeinek; már most gondolkodunk a következő vezetőképző táborokon, talán 2 év múlva; és máris elkezdjük tervezni a 2016-os Argentínai Dél-amerikai Jubitábort: 2016. január 1 (péntek) - január 10 (vasárnap) - már be lehet jegyezni a naptárba!

Jó Munkát!

**Lomniczy Mátyás cscst.
Argentín Körzeti Parancsnok**

EGY VILÁGOT ÁTÖLELŐ SZERVEZET ÖSSZETARTÁSÁT CÉLZÓ TALÁLKOZÓ

- A KMCSSZ Intézőbizottságának évkezdő gyűlése -

32 cserkészvezető 4 földrészről: Ausztráliából, Dél-Amerikából, Észak-Amerikából, Nyugat-Európából. Messziről jöttek, hogy 3 napon keresztül megbeszéljük legfontosabb kérdéseinket és megerősítsük a minket összekötő baráti kapcsolat szálait. Mert csak így biztosíthatjuk, hogy Cserkészszövetségünk, amelynek részeit tengerek és kilométerek ezrei választják el egymástól, ne egy szétszórt, hanem egy világot átölelő szervezet maradjon. Egy olyan szervezet, amelyik összehangoltan és együttműködve végzi ifjúságnevelő és magyarságorzó munkáját.

Mert idén már 68. évét tapossa külföldi cserkészletünk. Alapítói, akik a II. Világháború után elindították a cserkészletet az ausztriai és németországi menekült-táborokban, később továbbvándoroltak és, ahol letelepedtek, cserkészcsapatokat alakítottak. Ennek köszönhető, hogy ma közel 70 magyar csapat működik világszerte. Ezek az első csapatalapítók még mind ismerték egymást Magyarországról. De ma már a legtöbb vezetőnk külföldön született. Elkerülhetetlen szükséglet, hogy legalább egyszer évente személyesen találkozhassanak. Ezt szolgálja a minden év elején megtartott 3-napos gyűlés.

Az idei gyűlés más okból is különlegesen fontos volt: nagy kihívások előtt áll a **Külföldi Magyar Cserkészszövetség (KMCSSZ)**. Egyre nagyobb szükség van munkájára. A Kárpát-medencéből folyamatosan kikerülő családok gyermekeit kell befogadnunk. Nemcsak a már meglévő, működő csapatokba, hanem sok országban és városban, ahol eddig nem voltak csapataink. Ugyanakkor a magyar kormány felismerte a cserkészlet értékét és hajlandó támogatni nemcsak a magyarországi, hanem a határokon túli és a külföldi magyar cserkészszövetségeket is. Ennek a nagy fejlődési kihívásnak a KMCSSZ is eleget kell tennie, anélkül, hogy feladnánk azt a politikamentes magatartást, amely biztosította 67 éves zökkenőmentes, vizzálymentes működésünket.

SZÉP ÉLET-CSERKÉSZÉLET

Nem könnyű - de gyönyörű!

Milyen jó érzés tudni, hogy a lényeges közösségi feladatokra olyan embereink akadnak, akikre e vállalkozás megfelelően illik, akik kétség nélkül teljesítenek és minden szempontból megtisztelik felelősségüket! Szerintem körzeti parancsnokunk ilyen ember. Amióta ismerem, egyetlen egyszer csüggedett (mindnyájunkkal megtörténik, és érthető is), de elég volt egy jó tábor ahhoz, hogy mégnagyobb erővel s lendülettel folytassa azt, amire szánták, ami az ő mindene: **az argentinai magyar cserkészlet irányítása.**

Tisztsége nagy súly, óriási és öntudatos odaadással jár! Viharokat kell leállítson, vissza kell mosolyognia a kellemetlenre is, ki kell tartson, példát kell adjon még akkor is, amikor ereje lankad. Nem könnyű, de gyönyörű! A cserkészvezető szerepe ez!

Nekünk azt tanították, hogy a semmi-ből ötletet teremtsünk, hogy a vizzályból merítsük erőnket, hogy a barátságápolás legyen a talajunk, hogy a fáradságon evezünk át, mintha életünk kis csónak lenne a nagy tenger hullámai közt. E poétikus szavak elveink igazát fejezik ki.

gyar nyelv, a magyar kultúra és a magyarság szeretete diákjainkban megerősödjön.

**Gorondiné Judit és
Zaháné Alexandra**

A cserkészlet elsődleges hivatása az **ifjúságnevelés**. Jellemes, erkölcsös, hívó, testben és lélekben egészséges, az életre szellemileg és gyakorlatilag jól felkészült fiatalokat segít nevelni. Ezért természetes, hogy a gyűlés sokat foglalkozott különböző nevelési kérdésekkel. De míg a világcserkészlet 161 országban működő szövetségének kizárólag ez a célja, addig a külföldi magyar cserkészletnek egy második feladat is jutott: a **magyarságorzás**. Külföldön nevelkedő fiataljainkat akarjuk megőrizni a magyarság számára. Legyenek becsületes és hasznos polgárai lakhelyüknek, de ugyanakkor értékeljék magyar származásukat és tekintsek magukat az összmagyarság részének.

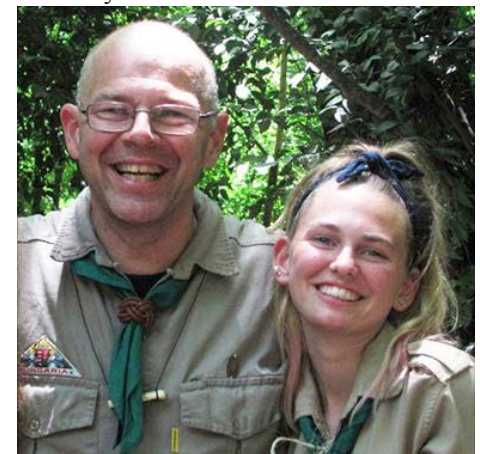
Ezért nagyon fontos a cserkészleten belül végzett magyarságmismereti képzés. Ezen a téren is komoly lépésről vettek tudomást az összegyűlték: elkészült az új magyarságmismereti anyag 13-15 éves őrsvetetőjelöltjeink számára. Az anyag 2 igen szépen kiállított, színes képekkel és térképekkel ellátott kiadványból áll: egy 94 oldalas tananyag könyvből és egy azzal járó 72 oldalas munkafüzetből. Több mint egy éven keresztül dolgozott 10 cserkészvezető az anyag összeállításán. Tartalmát a budapesti **Balassi Intézet** 3 szakembere is átnézte. A nyomtatást magyarországi nyomda végezte. Köszönet illeti a **Bethlen Gábor Alapot**, amely a kiadás anyagi szükségleteinek nagy részét fedezte, kiegészítve **Kádár Lynn Katalin** és a **Pannonia American Hungarian Club** adományaival.

Következő faladatunk az idősebb, 17-19 éves vezetőink magyarságmismereti tananyagának elkészítése.

Végül pedig köszönetet kell mondanom a New Brunswick-i cserkészvezetőknek és magyar családoknak, akik vendégszeretettelükkel lehetővé tették ezt a nagyon fontos gyűlést.

**Dömötör Gábor
az Intézőbizottság elnöke**

Mátyásnak nem könnyű - senkinek sem az! Állandó kihívás, az életünk annyira fontos része, amely nélkül bizonyára egy mély gödör, egy nagy űr keletkezne, ha nem folytatnánk.

Mátyás és őrsvetető lánya, Micaela

Kedves cserkész és nem cserkész olvasóim! A szomszédos hasábkon közölt beszámolót Mátyástól tárt, magyar szívvel olvassátok! Olyan valaki szavai fejezik ki cserkészjelenünket a KMCSSZ bizottsága előtt, aki lelkesedése mellett általukolja a valóságot, a nehézségeket és a sohasem kihaló reményt!

Jó munkát!

Zólyomi Kati cst.

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

NYELVKAVARODÁS

Mi az anyanyelved? Anyanyelvem? Várjunk csak, hát... **nem is tudom.** Magyar volt az első nyelv, amin megszólaltam, szüleim magyarul szóltak hozzám, azt értettem, azt beszéltem. Bár Buenos Airesben születtem, itt élünk, ha spanyolul szólaltak hozzám nem értettem, csodálkoztam, mi a baja a nének, gondoltam magamban, miért beszél olyan furcsán? Aztán bekerültünk az iskolába, a spanyol nyelv egyre megszokottabb lett, kezdett jól menni, kezdett teljesen ellepni, hirtelen szinte könnyebb volt spanyolul gondolkozni, mint magyarul. Akkor hirtelen az lett a feladat, hogy ápoljuk a magyar nyelvet, őrizzük, ne veszítsük el. A magyar nyelv a gyökerünk, **magyarok** vagyunk, arra vigyázni kell!

Tulajdonképpen mit is jelent az, hogy „anyanyelv”? Általában azt mondják, hogy az a nyelv, amelyet az ember gyermekkorában a szüleitől megtanul és azt a mindennapi élete során, természetes módon képes használni, gondolatait legkönnyebben ezen a nyelven képes kifejezni.

Tehát fontos megérteni azt, hogy az ember anyanyelve változhat az idővel. Lehet, hogy a magyar volt anyanyelvem gyermekkoromban, de ha ma nem tudok magyarul gondolkodni, nem tudom érzéseimet, gondolataimat magyarul **kifejezni**, akkor már nem az anyanyelvem.

A szó eredeti értelmezése tényleg onnan jön, hogy az a nyelv, amit legelőször tanultam meg édesanyamtól. Ha édesanyámat nem akarom elveszteni - és mindannyian nagyon is ragaszkodunk édesanyánkhoz! - akkor anyanyelvünket se akarjuk elveszteni! Ne felejtjük el, melyik volt az a nyelv, amelyen édesanyánkkal beszélni tudtunk, melyik az a közös nyelv, amelyen érzelmeinket, féltelmeinket, örömeinket megosztottuk! Ne felejtjük ezt soha el!

Tehát én azt mondanám, hogy anyanyelv az, amelyen az adott személy saját gondolatait megfogalmazza. Lehet, hogy az ember idővel kitűnően megtanul angolul, magas fokon, és akkor azt is mondhatjuk, hogy anyanyelvi szinten beszéli az angolt. A szociolingvisztikai kutatások szerint egy embernek több anyanyelve is lehet, és élete során anyanyelve többször is változhat. Komplikált helyzet. Mert anyanyelv az a nyelv, amellyel az egyén elsőként azonosult. Lehet, hogy magyarul tanult meg legelőször, de mivel beolvadt, ma a spanyollal azonosul... és akkor? Melyik az anyanyelve? A legegyszerűbb válasz erre az, hogy **ne olvadjunk be!** Maradjon meg a magyar, azonosuljunk a magyarral mindörökké!

És ha már játszunk a szavakkal, figyeljük csak meg, mekkora különbség azt mondani, hogy „édes anyanyelv” vagy „édesanya nyelv”. Mekkora különbség van az édesanyánktól tanult *édesanya-nyelv* és az iskola által követtelt, ránk kényszerített *édes anyanyelv* között. Mennyire szívünkhöz szól, és mély hatással van ránk édesanyánk nyelve, az, amelyhez kötődünk. Ami a miénk. Ami a lényünk. A mi voltunk. Ápoljuk azt, mert érdemes.

Hallgattam a minap a fiatalokat, leírtam, amiket mondtak. Figyeltem, hogy magyarul beszélnek, magyarul fejezik ki gondolataikat, tehát anyanyelvük mindenképpen magyar, bár néha úgy tűnik, hogy spanyolul könnyebben tudják elmondani, de nem baj, meggy magyarul is - **csak érdekesen hangzik.** Felírogattam néhány kifejezést. Aztán megértettem. Magyarul beszélnek, de a spanyol nyelv **grammatikája** irányít. A spanyol nyelv szerkezete, felépítése uralkodik a nyelvük világán. Főleg ami a „prepozíciók” világát illeti. Amit magyarul úgy hívunk, hogy ragok és toldalékok. Lássunk példákat!

„MAGYAR” ÉLETÜNK SZÍNEI

Budapesti tudósítónk:

Kedves Olvasók, kimaradt egy pár alkalom, pedig szeretem az írást, élvezem ezt a fajta kommunikációt! Az utóbbi időben kevés az időm... Vicces, de nem vicc: imádom a pályát, amit választottam, és imádom a családomat is. És nem egyszer nehéz mindkettőt egyeztetni.

Most a második picit várjuk és növekvő hassal igen nehéz követni a tempót. Az ellátásra váró betegek száma nem csökken, sőt, mivel egyre kevesebb az orvos, relatív növekszik. Mindig is fontos volt számomra a kapcsolat a paciensekkel és a családjával, ez kulcsfontosságú a későbbi utasítások betartásához. Persze ez időigényes, de élvezem. No meg a sok papírmunka... Ezt viszont nagyon nem élvezem... A törvény pedig nem engedi,

A 24. hétben...

Espinosa Dr. Benkő Teri cst.

hogy a kismamákat a várandósá-guk, ill. a gyerek hároméves koráig többletmunkára kényszerítsék. Ezért most már nem ügyelek, ez nagyon jó, mert az esti munkát nem biztos, hogy bírnám.

Szerencsémre a kollégáim többsége megértő, inkább igyekeznek segíteni, hogy minél tovább maradjak aktív. Amióta tudom, hogy várandós vagyok, a kimondottan fertőző, elkülönített betegekkel már nem foglalkozom. Az már túl veszélyes lenne. Köszönet és hála Istennek: erős immunrendszerrel áldott meg, nem szoktam megbetegedni.

De most azért már számolom a napokat, kevés hiányzik, és már nem megyek be dolgozni. Megvan a lehetőség, hogy a szülés előtt jó pár hónappal már elmehessen az anyuka terhességi táppénzre. Igaz, kevesebb, mint a rendes fizetés, de meg van adva a választási lehetőség.

Örülök, mert lesz több időm Nachóval is foglalkozni, előkészülni a szülésre. De tudom, a korhási munkát is hiányolni fogom: a pörgést, a mindennapi kihívásokat. De azt is tudom, hogy unatkozni nem fogok. Már van egy listám, mi mindent akarok ebben az időszakban tenni, tanulni... Lehet, hogy a pár hónap nem is lesz elég...

Majd az otthoni életről, a különböző segélyekről is mesélek. Az élet rövid, nincs plusz idő arra, hogy szabad időnk maradjon felhasználhatatlanul, így inkább mindig kicsit időhiányban szenvedek...

Teri

KÖNYVTÁRSAROK**Kedves Zsuzsó!**

Nagyon büszke vagyok magyar íróinkra, és eddig azt hittem, hogy mindegyiket ismerem. Csodálkoztam, amikor a klubban az újszómeester gratulált, hogy a híres magyar író, **Ödön von Horváth** könyve megjelenik spanyolul. Meglepetésemre majdnem beleestem a vízbe.

Gyorsan Google! Sok mindent tudtam meg. Ödön von Horváth 1901-ben született, Fiume közelében. Később Budapestre került,

ahol megtanult magyarul, közben a Rákócziánumba is járt. Aztán Bécsben és Pozsonyban tanult. Egyetemre Münchenben járt, de tanulmányait nem fejezte be.

Berlinben, majd Bajorországban később Bécsben és Párizsban lakott. 1938-ban a Champs-Élyséesen járt, ahol vihar után egy faág a fejére esett - és meghalt.

18 színdarabot írt, kettőből opera is született. Számos költeménye van, egyik egy oratóriumra is szolgált alapul. Regényei híresek,

egyik digitális formában is megvan, de én inkább megveszem majd itt a könyvet, hogy kölcsön tudjam adni. Művei az Amazon.com-nál angol nyelven kaphatók.

Horváth a könyveit német nyelven írta. A Youtube-ban legalább 30 részlet van róla. Életről írtak egy színdarabot és egy televíziós darabot. Most már lapzárta van, de ígérem, hogy meg fogok ismerkedni a könyveivel, és majd beszámolok.

Dr. Bingert Iván

•*Számítok veled! (“cuento contigo”, a spanyolt veszszük alapul! “con” az magyarul val-vel... csak magyarul éppen más vonzattal mondjuk,) **Számítok rád.**

•*Kérdeztem Katinak, hogy akar-e menni. (“le pregunté”: a spanyol “le” az magyarul 99%-ban megfelel a “nak-nek”-nek. De a *kérdez* ige, az más vonzattal használ: *kérdezni valakitől valamit.*) **Kérdeztem Katitól.**

•*Sok könyveket láttam. (Spanyolul létezik az egyeztetési szabály: ha a melléknév többszám, a főnév is többszám *“muchos libros”*. De magyarul, ha már egyszer a melléknév megmondja nekem, hogy többről van szó, akkor minek bonyolítsam az ügyet, minek változtassam meg a főnevet? Fölösleges!) **Sok könyvet láttam.**

•*Felhívlak, amikor otthon legyek. (a kötőmód / *subjuntivo* használata nagyon hat a magyarul beszélő argentin gyerekekre. Spanyolban ezt igen gyakran használjuk, és átvetítjük a magyarra. “Cuando tenga tiempo te llamo”. Amikor a jövő időről beszélék és használom az “amikor” szót, akkor spanyolul mindig kötőmód. Magyarul sohasem). **Felhívlak, amikor otthon leszek.** (A magyar nem nehezíti, hiszen az **amikor** szócska már megmondja a feltételt, amikor otthon leszek, akkor miért lenne szükséges más igeidőt használni? Nem kell).

•*Sétáltam az utcán és leestem. (Mennyire szörszálhasogató a magyar nyelv. Nem mindegy, hogy elestem, vagy leestem. Spanyolul mindegy, egyetlen ige létezik: “caerse”, aztán körülírjuk, hogy honnan hova történt az esés. Ha az utcán sétálok, nem tudok leesni, legfeljebb elesni. Az emeletről igen, onnan megtörténhet, hogy leessem. Remélem nem!) **Sétáltam az utcán és elestem.**

Mondhatják az Argentinában nevelkedett negyedgenerációs gyermekek, hogy anyanyelvük a magyar? Talán igen. Akkor is, ha néha keresik a szavakat, gondolkodni kell egy kicsit, de mégis sikerül elmondani magyarul a gondolataikat. Kétségtelen, hogy a spanyol nyelv felépítése nyomot hagy, Nyelvkavarodás. De mégis gazdagodás. Csak csiszoljuk, ápoljuk **„édesanya nyelvünket”** vagy **„anyanyelvünket”**. Ne feledkezzünk meg arról, kik vagyunk.

Ami az íróasztalon maradt:

Nincs más haza, csak az anyanyelv. (Márai Sándor)

SZEMELVÉNYEK A HKK KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL

(összeállítja Kádárné Bonta Anikó)

Club Hungaria - Pje. Juncal 4250, 1.em., Olivos 4799-8437 - **nyitva a hó 2. és 4. pénteken 19-21 óra**

118 Björnson, Björnstjerne: A halászeleány
149 García Márquez, Gabriel: Baljós óra
325 Harsányi Zsolt: Ember küzdj... Madách élete
986 Padányi Viktor: Egyetlen menekvés
1862 Bánffy Miklós gróf: Darabokra szaggattatol
1909 Mauriac, François: Sorsok
3131 Wells, H.G.: Szenvedélyes barátok
4416 Cseri Kálmán: A Tízparancsolat
4811 Hemingway, Ernest: Elbeszélések
4894 Strindberg, Ágost: Házassodjunk (12 házasság története)
4916 Komáromi János: Indulj, fakó lovam

En castellano:

S-148 Süllős, Lily: La reencarnación. Una ley de la naturaleza
S-185 Bobula, Ida: Herencia de Sumeria

DVD

VD-50 Bűn és büntetlenség - Dokumentumfilm Biszku Béláról, az 1956 utáni megtorlások egyik vezetőjéről

HUNGÁRIA MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos 4799-8437 / Iroda 4711-0144

ELNÖK: ZOMBORY ISTVÁN estebanzombory@gmail.com

Vezetőségi gyűlések a hó 1. és 3. szerdáján.

Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján.

Titkárság: Bernáth Erzsébet (Pintyő)**Keddől - péntekig 18 - 21 óra. Szombat 15 - 20 óra.**hungariabuenosaires@gmail.com**Tartozásának összegét mailen is megérdeklődheti.****Az Egyesületi tagdíjak bankátutalással befizethetők:**

Banco de la Provincia de Buenos Aires, Suc. 5080 OLIVOS

Beneficiario: Hungaria CUIT: 30-61506567-2

CBU: 01400380 01508002240916

Cuenta Corriente N°: 022409/1

Kérjük tisztázza mailcímközp, kinek a tagdíját fizeti,

hány hónapra, és szíveskedjék elküldeni a befizetési

szelvény másolatát. E-mailen küldjük a hivatalos nyugta

másolatát. Az eredeti átvehető az irodaórakban.